

[Rahbæk Møller]

underliggende fradrag, der nu kommer frem i lyset.

Vi må spørge: hvad i alverden er det dog for fradrag? Der kan være lidt befordring for nogle af dem, men der er ingen af dem, der er medlem af en fagforening uden samtidig at være medlem af en arbejdsløshedskasse. Det er typisk kun tjenestemænd, der er det.

Så den dokumentation, skatteministerens har fabrikeret til os, er det rene sludder. Flertallet af disse ganske unge mennesker får en skatteforhøjelse, det er fundamentalt. Der er mange af dem; det er ikke atypisk på nogen måde.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Skal vi nu ikke være enige om, hr. Rahbæk Møller, at de erhvervsdrivende, vi efterhånden med pincet prøver at finde ud af skal have dette, skal være nogle, som ikke har nogen form for væsentlige private renteudgifter? Altså de har ikke hus, de har ikke bil, de har en meget stor positiv kapitalindkomst, men de har ikke nogen negative private kapitalposter, f.eks. gæld i deres hus. Det er nogle mærkelige erhvervsdrivende. Jeg tror, et af problemerne her i landet lige for tiden er, at vældig mange af de folk, som godt nok har en stor indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, bruger temmelig penge, også privat, også flere, end de tjener.

Nå, men der var noget andet, der undrede mig i hr. Rahbæk Møllers replik vedrørende eksemplerne på de lavtlønnede, der bliver ramt. Dengang jeg gik ude på Glud & Marstrand i sommerferien som studerende, blev jeg organiseret allerede den første uge. Det er vel ikke typisk folk, der går nogle få uger, vi snakker om. Unge mennesker, der ikke er færdige med en uddannelse, der i løbet af få uger kan tjene 65.000 kr. ved erhvervsarbejde, er vel ikke så almindelige. Skifteholdsarbejdere, der arbejder hele året, og som kun får 120.000 kr. for det, er nok også sjældne. Det er også meget sjældent med studerende, der arbejder nogle få uger og tjener 65.000 kr. uden at nå at komme i fagforening.

Arne Bjerregaard (KrF):

Skattereformforslagene er et produkt af en række synspunkter, der måtte forenes. Reformen blev derfor ikke så gennemgribende,

ikke så forandrende, som visse af os i alt fald havde ønsket, fordi der måtte hugges en hæl og der måtte klippes en tå for at nå frem til ændringer, et bredt flertal herinde kunne acceptere. Ingen herinde giver derfor udtryk for den helt store tilfredshed, men det brede flertal erkender, at det nu engang er demokratiets vilkår, og det mener jeg absolut bør tolkes positivt, fordi dette altid modvirker de hastige ændringer på det brede politiske område, og det er trods alt en fordel. Vi kan i dag notere, at på det følelsesmæssige område, hvor modestrømninger slår igennem, kan vi notere os tiltag, som i alt fald for mig at se er ganske forhastede og uigennemtænkte.

Derfor synes jeg, det er godt på sådan et væsentligt område, at vi ikke gjorde så meget, som visse af os kunne ønske, men at vi prøver på at få et bredt flertal som tegner nogle linjer ud i fremtiden. Jeg må straks sige, at kristeligt folkeparti selvfølgelig går ind for forslagene, som de nu foreligger, bl.a. fordi kristeligt folkepartis skattepolitiske målsætninger fra før i tiden i en del tilfælde er tilgodeset – selvfølgelig ikke fuldt ud, men dog således, at vi mener, at reformen peger i den rigtige retning.

En del af de punkter, vi tidligere har fremført her i salen og i vores skattereformforslag, og som jeg har talt om mangfoldige gange her i folketetinget, nemlig en forbedring af børnefamiliernes vilkår, persontilskud i stedet for fradrag, således at vi ad den vej kunne få en proportional beskatning, ens beskatning af familier uanset indkomstfordeling, afskaffelse af rentefradragsretten over en årrække sammen med afskaffelse af lejeværdiberegningen, en blidere beskatning af opsparing i enkeltmandsejede virksomheder, er berørt i skattereformforslaget. De er, om ikke tilgodeset, så i alt fald på visse områder imødekommet.

Lad mig sige: med reformen bliver børnefamiliernes vilkår, alt andet lige, forbedret væsentligt. Når jeg tænker på de idelige nedskæringsønsker på børnetilskudsområdet hos de forskellige regeringer op igennem 1970'erne, hvor vi bl.a. i kristeligt folkeparti gang på gang måtte sætte hælene i for at modvirke, at de blev realiseret, må vi i dag sige, at børnetilskudsforlaget i reformen er en markant ændring af et folketingsflertals synspunkter fra før i tiden, idet vi dengang stort set stod alene med disse målsætninger.